



## Arrest

nr. 164 911 van 30 maart 2016  
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X alias X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X alias X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 3 april 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 20 februari 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*bis* van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. BUGGENHOUT, die loco advocaat J. BELDÉ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDJ, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Russische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 9 januari 1976.

Op 28 september 2006 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in.

Op 7 november 2006 neemt de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26*bis*).

Op 19 februari 2007 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing dat verder onderzoek nodig is en dat de verzoekende partijen voorlopig toegelaten worden tot verblijf op Belgisch grondgebied in de hoedanigheid van kandidaat-vluchteling.

Op 18 maart 2008 weigert de commissaris-generaal de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus aan de verzoekende partij. Op 3 april 2008 tekent de verzoekende partij beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest van 23 juli 2008 met nummer 14 343 verwerpt de Raad het beroep.

Op 15 juli 2008 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op dezelfde dag dient de verzoekende partij ook een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 29 januari 2009 verklaart de gemachtigde van de minister van Migratie- en Asielbeleid de aanvraag van 15 juli 2008 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk. Deze beslissing wordt op 10 februari 2009 aan de verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 5 maart 2009 neemt de gemachtigde van de minister van Migratie- en Asielbeleid de beslissing om een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13<sup>quinq</sup>ues), uit te vaardigen.

Op 10 maart 2009 tekent de verzoekende partij beroep aan bij de Raad tegen de beslissing van 29 januari 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard wordt.

Op 18 maart 2009 wordt de beslissing van 29 januari 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard wordt, ingetrokken.

Op 1 april 2009 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Bij arrest van 7 mei 2009 met nummer 26 991 verwerpt de Raad het beroep tegen de beslissing van 29 januari 2009 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard wordt.

Op 14 december 2009 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de aanvraag van 1 april 2009 en de aanvraag van 15 juli 2008 onontvankelijk.

Op 20 september 2010 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid de aanvraag van 15 juli 2008 op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk doch ongegrond. Deze beslissing wordt op 10 oktober 2010 aan de eerste verzoekende partij ter kennis gebracht.

Op 15 september 2011 dient de verzoekende partij een nieuwe aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 14 februari 2013 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 1 april 2009 ongegrond.

Op 20 februari 2013 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris de aanvraag van 15 september 2011 onontvankelijk. Dit is de bestreden beslissing die op 4 maart 2013 aan de verzoekende partij ter kennis wordt gebracht en waarvan de motieven als volgt luiden:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 15.09.2011 werd ingediend door:*

E.(...), E.(...) (R.R.: (...))  
geboren te Grozny op 09.01.1976  
\* ook gekend als : T.(...) L.(...)

wettelijke vertegenwoordigster van:  
E.(...), R.(...) geboren op 26.01.1998  
\* ook gekend als : T.(...), I.(...)  
E.(...), I.(...) geboren op 30.03.2000  
\* ook gekend als : T.(...), I.(...)  
E.(...), M.(...) geboren op 24.01.2005  
\* ook gekend als : T.(...), K.(...)  
E.(...), S.(...) geboren op 19.01.2006  
\* ook gekend als : T.(...), S.(...)  
T.(...), L.(... geboren op 25.04.2007

Allen van nationaliteit: Rusland (Federatie van)  
adres: (...)

*in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingevoegd bij artikel 4 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.*

#### Redenen:

*De aangehaalde elementen vormen geen buitengewone omstandigheid waarom de betrokkene de aanvraag om machtiging tot verblijf niet kan indienen via de gewone procedure namelijk via de diplomatieke of consulaire post bevoegd voor de verblijfplaats of de plaats van oponthoud in het buitenland.*

*Het feit dat betrokkene sinds 28.09.2006 in België verblijft, zich geïntegreerd heeft, Nederlands geleerd heeft en ter staving een aanmeldingskaart voorlegt, hier sociale bindingen heeft en ter staving meerdere steunbrieven en een petitie voorlegt, het inburgeringstraject gevolgd heeft (zie verklaringen inburgering Oost-Vlaanderen d.d. 01.04.2008 en 20.01.2011, attest van inburgering d.d. 31.08.2010, inburgeringscontract en attest van heraanmelding op het onthaalbureau d.d. 27.07.2010), de cursus maatschappelijke oriëntatie gevolgd heeft, loopbaanoriëntatie gevolgd heeft, werkbereid is en tewerkgesteld zou kunnen worden bij H.(...) L.(...) in Dendermonde, over de nodige competenties beschikt om te kunnen werken, secundair onderwijs gevolgd heeft in Rusland, zich ingeschreven heeft bij de Gentse Haard, en dat de kinderen zich aangepast hebben, vriendjes hebben, deelnemen aan naschoolse activiteiten, ingeschreven zijn in sportclubs (zie attest G.), dat een van de kinderen een zwembrevet behaalde, naar de kunstacademie gaan (zie attest K. Dendermonde) en speelpleinwerking volgen, verantwoordt niet dat de aanvraag om machtiging tot verblijf in België wordt ingediend.*

*De elementen met betrekking tot de integratie kunnen het voorwerp uitmaken van een eventueel onderzoek conform art. 9.2 van de wet van 15.12.1980.*

*Het feit dat de kinderen hier naar school gaan, wat gestaafd wordt aan de hand van schoolattesten, rapporten en verklaringen van leerkrachten en de schooldirectie, kan niet aanzien worden als een buitengewone omstandigheid omdat betrokkene niet aantoont dat een scholing niet in het land van herkomst kan verkregen worden. Wat betreft het feit dat I.(...), I.(...) en R.(...) buitengewoon lager onderwijs type 1 (zie schoolattesten) volgen, dient opgemerkt te worden dat verzoekster niet aantoont dat er geen gespecialiseerd onderwijs beschikbaar zou zijn in het land van herkomst.*

*Verzoekster diende een asielaanvraag in op 28.09.2006. Op 20.03.2008 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd verworpen op datum van 25.07.2008. De duur van de procedure - namelijk een jaar en ongeveer tien maanden - was ook niet van die aard dat ze als onredelijk lang kan beschouwd worden. Het feit dat er een zekere behandelingsperiode is, geeft aan betrokkene ipso facto geen recht op verblijf. (Raad van State, arrest nr 89.980 van 02.10.2000)*

*Betrokkene haalt aan dat zij omwille van enorme problemen in het land van herkomst waardoor haar vrijheid en leven bedreigd werd gevlucht is, dat er nog altijd mensen vervolgd worden door de Russische en Tsjetsjeense autoriteiten en dat er nog steeds sprake is van mensenrechtenschendingen. Zij legt echter geen bewijzen voor dat zij gevaar zou lopen bij een terugkeer naar het land van herkomst. Het is aan betrokkene om op zijn minst een begin van bewijs te leveren. De algemene verwijzing naar vervolgingen en mensenrechtenschendingen kan niet volstaan om als buitengewone omstandigheid aanvaard te worden. Bovendien voegt betrokkene geen enkel nieuw persoonlijk element toe aan de elementen die zij reeds tijdens haar asielprocedure naar voor bracht en die niet weerhouden werden door de bevoegde instanties. De elementen ter ondersteuning van huidig verzoek om machtiging tot verblijf wettigen bijgevolg geen andere beoordeling dan die van deze instanties.*

*Wat betreft de aangehaalde medische elementen, namelijk de psychologische problemen en het trauma van haar zoon I.(...) (zie evaluatieverslag d.d. 20.03.2008 Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg), dient opgemerkt te worden dat de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid maakt tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven (RVV Arrest nr. 75.380 van 17.02.2012 en RVV Arrest nr. 80.233 van 26.04.2012). Het staat betrokkene steeds vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door het KB van 24.01.2011 (B.S. 28.01.2011): via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59Bte 1000 Brussel."*

Op 20 februari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing een bevel om het grondgebied te verlaten, uit te vaardigen.

Op 7 april 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing een inreisverbod van 3 jaar op te leggen. Deze beslissing wordt nog niet ter kennis gebracht.

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het beginsel van behoorlijk bestuur en van artikel 3 van het van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Tevens betoogt de verzoekende partij dat er *in casu* sprake is van een slecht gemotiveerde beslissing.

2.1.1. De verzoekende partij adstrueert haar middel als volgt:

*"De bestreden beslissing gaat voorbij aan het feit dat verzoekster op het ogenblik van de aanvraag (dd. 15.09.2011), legaal op het grondgebied verbleef ingevolge een ontvankelijk verklaarde aanvraag obv. Artikel 9ter.*

*Deze aanvraag 9ter werd ingediend dd. 01.04.2009, ontvankelijk verklaard dd. 14.12.2009 & ongegrond verklaard d.d. 11.02.2013.*

*Uit het feit dat verzoekster thans beide beslissingen tezamen betekend krijgt, samen met het bevel om het grondgebied te verlaten, blijkt voldoende duidelijk dat de verwerende partij voldoende op de hoogte is van de procédures die bij haar aanhangig zijn,*

*Het ontvankelijk verklaarde verzoek obv. artikel 9ter, is uiteraard een essentieel element bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van de 9bis -regularisatieaanvraag.*

*Verzoekster kon onmogelijk de aanvraag in haar thuisland indienen, omdat zij dan haar recht op verblijf in België obv. ontvankelijk verklaarde 9ter-aanvraag zou verliezen. Bovendien zou zij het slachtoffer zou*

*worden van een onmenselijke behandeling, nu in haar thuisland de medische aandoeningen van haar en haar kinderen onmogelijk adequaat kunnen verzorgd worden.*

*Nu de bestreden beslissing, het belangrijke element van de hangende regularisatieaanvraag omwille van medische redenen, buiten beschouwing laat, werd de beslissing niet afdoende gemotiveerd."*

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van de verzoekende partij:

*"Verzoekster stelt dat zij legaal in het Rijk verbleef ingevolge een beslissing waarbij een aanvraag 9ter ontvankelijk werd verklaard, dat het ontvankelijk verklaren van een aanvraag 9ter een essentieel element is bij de beoordeling van de aanvraag 9bis.*

*Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat het indienen van een aanvraag 9ter geen schorsende werking heeft ten opzichte van verwijderingsmaatregelen.*

*Verwerende partij stelt vast dat er geen rechtsregel bestaat die voorziet dat het indienen van een aanvraag 9ter automatisch ertoe leidt dat verzoekster een machtiging tot verblijf bij toepassing van artikel 9bis Vreemdelingenwet zou krijgen.*

*In haar aanvraag 9bis beriep verzoekster zich op elementen van langdurige integratie, op algemene mensenrechtenschendingen in Rusland, op psychologische problemen van haar zoon.*

*In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk gemotiveerd waarom deze elementen niet beschouwd kunnen worden als een buitengewone omstandigheid.*

*Als algemene regel geldt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem echter toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België.*

*Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet afhalen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.*

*De buitengewone omstandigheden, waarvan sprake in artikel 9, derde lid van de Vreemdelingenwet mogen niet verward worden met de argumenten ten gronde die kunnen worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te bekomen. De toepassing van artikel 9, derde lid houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:*

*1/ wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de zaak betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja of deze aanvaardbaar zijn. Zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn kan de aanvraag tot het bekomen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;*

*2/ wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven. Desbetreffend beschikt de minister over een ruime appreciatiebevoegdheid." (RW 13 augustus 2007 nr. 10.629; RW 28 maart 2012, nr. 78.191)*

*De Raad van State oordeelde dat het begrip "buitengewone omstandigheden" restrictief moet worden geïnterpreteerd. Een interpretatie waarbij "het onderscheid wordt opgeheven tussen de buitengewone omstandigheden die het onmogelijk of zeer moeilijk maken de aanvraag in het buitenland in te dienen en de omstandigheden die te maken hebben met de argumenten om ten gronde een verblijfsmachtiging te bekomen" niet wordt gerespecteerd, doet afbreuk aan de wet. Dit volgt uit het arrest van de Raad van State nr. 198.769, waarbij de instructie van 19 juli 2009 werd vernietigd, en de strikte interpretatie van het begrip "buitengewone omstandigheden" werd herbevestigd.*

*Een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet in principe worden aangevraagd via de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor de verblijfplaats van*

de vreemdeling of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Op dat principe bestaan drie uitzonderingen:

- de in een internationaal verdrag, een wet of een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen (artikel 9, tweede lid),
- wanneer er buitengewone omstandigheden zijn en de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar de vreemdeling verblijft (artikel 9bis)
- de in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die lijdt aan een ziekte, kan onder welbepaalde voorwaarden een machtiging tot verblijf aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde (artikel 9ter);

Verzoekende partij diende klaar en duidelijk te vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die haar verhinderen haar verzoek bij de consulaire of diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen.

Zij dient aan te tonen dat het voor haar bijzonder moeilijk is terug te keren naar haar land van oorsprong of naar een land waar zij gemachtigd is te verblijven, om er haar aanvraag tot verblijfsmachtiging in te dienen. Uit haar uiteenzetting moet duidelijk blijken waarin het ingeroepen beletsel precies bestaat.

Als typische buitengewone omstandigheden kunnen worden aangevoerd, weliswaar naargelang de concrete omstandigheden van de zaak: de situatie van oorlog of burgeroorlog in het land van herkomst, de afwezigheid aldaar van een Belgische diplomatieke of consulaire post, vervolging in het land van herkomst, moeilijkheden om een paspoort of reistitel te bekomen, ernstige ziekte enz.;

De omstandigheden die betrekking hebben op de lange duur van het verblijf in België, de goede integratie, het zoeken naar werk, het hebben van vele vrienden en kennissen, betreffen de gegrondheid van de aanvraag en kunnen niet verantwoorden waarom de aanvraag in België en niet in het buitenland, wordt ingediend;

Tijdens de parlementaire voorbereiding van het ontwerp dat de wijzigende wet van 15 september 2006 is geworden, heeft de bevoegde Minister zich uitdrukkelijk aangesloten bij de interpretatie in de rechtspraak van de Raad van State van het begrip "buitengewone omstandigheden". Hij lichtte dit begrip, zowel in de bevoegde commissie van de Kamer als van de Senaat, als volgt toe:

"Zoals dit tot vandaag het geval is, dient een verblijfsmachtiging in principe vanuit het buitenland te worden aangevraagd. Slechts in buitengewone omstandigheden kan een dergelijke machtiging in België worden aangevraagd. Er wordt niet geraakt aan de interpretatie van het begrip «buitengewone omstandigheden». Volgens de rechtspraak van de Raad van State zijn dit «omstandigheden die het voor een vreemdeling onmogelijk of zeer moeilijk maken om terug te keren naar zijn land van herkomst». Wel wordt bepaald dat de vreemdeling de elementen die reeds werden ingeroepen in het kader van een vroegere asielaanvraag of van een verblijfsaanvraag om medische redenen niet meer nuttig kan invoeren. Louter dilatoire verzoeken zullen dus sneller kunnen geweigerd worden. Dit zal de administratie meer ruimte geven om de gegronde aanvragen binnen een kortere termijn te onderzoeken."; (Parl. St.Kamer, 2005- 2006, Doc 51 2478/008, 270 en Pari. St. Senaat, 2005-2006, 3-1786/3, 5-6.)

Het begrip "buitengewone omstandigheden" wordt nog verder beperkt door artikel 9bis, § 2, waarin uitdrukkelijk wordt bepaald dat een hele reeks elementen niet als buitengewone omstandigheden kunnen aanvaard worden, namelijk die elementen die al in vorige of andere procédures zijn ingeroepen.

Het is de bedoeling van deze bepaling om "opeenvolgende procedures die door vreemdelingen op verschillende rechtsgronden worden opgestart, om toch maar een verblijfsvergunning te bekomen, op een juridische verantwoorde wijze ontmoedigen" (Memorie van toelichting, Pari. St., Kamer, 2005-2006, DOC 51 2478/001, 33). Ook na de wetwijziging van 15 september 2006 wordt door de verwerende partij benadrukt dat een lang verblijf in België of een integratie in de Belgische samenleving geen buitengewone omstandigheden in de zin van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet zijn (Omzendbrief van 21 juni 2007 betreffende het verblijf van vreemdelingen ten gevolge van de inwerkingtreding van de wet van 15 september 2006 (B.S. 4 juli 2007)).

"Dat de aangevochten instructie bepaalde elementen, zoals bijvoorbeeld de lange duur van de asielpprocedure en de duurzame lokale verankering in België, als buitengewone omstandigheden

*kwalificeert, terwijl deze als dusdanig geen beletsel tot tijdelijke terugkeer inhouden en bijgevolg ook niet kunnen verantwoorden waarom de aanvraag tot verblijfsmachtiging in België eerder dan in het buitenland, wordt ingediend; dat aldus het onderscheid wordt opgeheven tussen de buitengewone omstandigheden die het onmogelijk of zeer moeilijk maken de aanvraag in het buitenland in te dienen en de omstandigheden die te maken hebben met de argumenten om ten gronde een verblijfsmachtiging te bekomen; dat de bestreden instructie het mogelijk maakt dat vreemdelingen die zich in de erin omschreven voorwaarden bevinden ervan ontslagen worden aan te tonen dat er in hun geval buitengewone omstandigheden voorhanden zijn, terwijl enkel de wetgever dit vermag te doen; dat enkel de wetgever vreemdelingen kan vrijstellen van de in artikel 9bis van de vreemdelingenwet vastgelegde verplichting om buitengewone omstandigheden aan te tonen; dat door dit in de bestreden instructie te doen een aan de wetgever voorbehouden domein wordt betreden; dat uit het bovenstaande volgt dat de bestreden instructie voor vernietiging vatbaar is aangezien ze een nieuwe rechtsregel aan de rechtsorde toevoegt en dat ze genomen is met schending van de prerogatieven van verzoekers als parlementsleden; dat de bestreden instructie is genomen met schending van het in de Grondwet vastgelegde legaliteitsbeginsel en van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet; dat het tweede middel in die mate gegrond is; ( RvS 9 december 2009; nr. 198.769).*

*Een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing leert dat het determinerende motief, op grond waarvan de beslissing is genomen, wordt aangegeven.*

*Verzoekster maakt niet duidelijk op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de beslissing is genomen en niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (cfr. R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002).*

*De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet "verder" te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing "het waarom" of "uitleg" dient te vermelden.*

*Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte- en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (cf. R.v.St., nr. 164.171, 27 oktober 2006; R.v.St., nr.172.821, 27 juni 2007 e.a.).*

*De bestreden beslissing is zowel formeel als materieel gemotiveerd en is gesteund op een correcte feitenvinding.*

*Verzoekster roept de schending van artikel 3 EVRM in maar laat na te verduidelijken op welke wijze dit artikel geschonden zou zijn.*

*Verwerende partij merkt op dat de eventuele schending van artikel 3 EVRM reeds onder de loep werd genomen in het kader van de asielaanvraag en dat er geen schending van artikel 3 EVRM werd vastgesteld aangezien de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming haar werden geweigerd.*

*Verzoekster toonde niet aan dat er buitengewone omstandigheden bestaan die haar zouden beletten de aanvraag in het land van herkomst in te dienen.*

*Het middel is ongegrond."*

2.1.3. Artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Tevens worden de feitelijke overwegingen weergegeven. De verwerende partij stelt dat de aangehaalde elementen geen buitengewone omstandigheid vormen waarom de verzoekende partij geen aanvraag zou kunnen indienen in haar land

van herkomst. Daarnaast betoogt de verwerende partij dat de ingediende elementen die betrekking hebben tot de integratie het voorwerp uitmaken van een gegrondheidsonderzoek. Het schoollopen van de kinderen wordt eveneens niet weerhouden als een buitengewone omstandigheid. De verwerende partij stelt dat de asielpcedure niet als onredelijk lang beschouwd kan worden en dat de verzoekende partij geen begin van bewijs bijbrengt dat zij gevaar loopt in haar land van herkomst. Wat betreft de ingediende medische elementen, stelt de verwerende partij dat de verzoekende partij hiervoor een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet moet indienen.

De verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt om te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (RvS 26 maart 2002, nr. 105.103). Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

2.1.3.1. Waar de verzoekende partij de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing bekritiseert, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Nazicht van de materiële motiveringsplicht houdt *in casu* eveneens nazicht in van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, daar dit de juridische basis vormt van de bestreden beslissing.

Artikel 9 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“Om langer dan de in artikel 6 bepaalde termijn in het Rijk te mogen verblijven, moet de vreemdeling die zich niet in een der in artikel 10 voorziene gevallen bevindt, daartoe gemachtigd worden door de Minister of zijn gemachtigde.*

*Behoudens de in een internationaal verdrag, in een wet of in een koninklijk besluit bepaalde afwijkingen, moet deze machtiging door de vreemdeling aangevraagd worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland.”*

Artikel 9bis van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

*“§1. In buitengewone omstandigheden en op voorwaarde dat de vreemdeling over een identiteitsdocument beschikt, kan de machtiging tot verblijf worden aangevraagd bij de burgemeester van de plaats waar hij verblijft. Deze maakt ze over aan de minister of aan diens gemachtigde. Indien de minister of diens gemachtigde de machtiging tot verblijf toekent, zal de machtiging tot verblijf in België worden afgegeven. (...)”*

Als algemene regel geldt dat een vreemdeling een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven moet aanvragen bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. In buitengewone omstandigheden wordt hem evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van zijn verblijfplaats in België. Enkel wanneer er buitengewone omstandigheden aanwezig zijn om het niet aanvragen van de machtiging bij de Belgische diplomatieke of consulaire vertegenwoordigers in het buitenland te rechtvaardigen, kan de verblijfsmachtiging in België worden aangevraagd.

De buitengewone omstandigheden, waarvan sprake in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, mogen niet worden verward met de argumenten ten gronde die kunnen worden ingeroepen om een verblijfsmachtiging te verkrijgen. De toepassing van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet houdt met andere woorden een dubbel onderzoek in:

1. wat de regelmatigheid of de ontvankelijkheid van de aanvraag betreft: of er buitengewone omstandigheden worden ingeroepen om het niet aanvragen van de machtiging in het buitenland te rechtvaardigen en zo ja, of deze aanvaardbaar zijn; zo dergelijke buitengewone omstandigheden niet blijken voorhanden te zijn, kan de aanvraag tot het verkrijgen van een verblijfsmachtiging niet in aanmerking worden genomen;



2. wat de gegrondheid van de aanvraag betreft: of er reden is om de vreemdeling te machtigen langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven; desbetreffend beschikt de staatssecretaris over een ruime appreciatiebevoegdheid.

Vooraleer te onderzoeken of er voldoende grond was om de verzoekende partij een voorlopige verblijfsmachtiging toe te kennen, diende de verwerende partij na te gaan of verzoekers aanvraag wel regelmatig was ingediend, te weten of er aanvaardbare buitengewone omstandigheden werden ingeroepen om de aanvraag van de verblijfsmachtiging in België te verantwoorden.

De vreemdeling moet klaar en duidelijk in zijn aanvraag vermelden welke de buitengewone omstandigheden zijn die hem verhinderen zijn aanvraag bij de diplomatieke dienst in het buitenland in te dienen. Uit zijn uiteenzetting moet duidelijk blijken waaruit het ingeroepen beletsel precies bestaat.

Hoewel de bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, omdat zij betoogt dat het feit dat haar aanvraag om machtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk is verklaard een essentieel element is bij het beoordelen van de aanvraag op grond van artikel 9bis van dezelfde wet. In dit verband wijst de Raad ervoor eerst op dat de verzoekende partij niet dienstig de schending kan aanvoeren van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, want de bestreden beslissing steunt niet op voormeld artikel.

Voorts wijst de Raad erop dat uit de artikelen 9bis en 9ter van de Vreemdelingenwet blijkt dat de wetgever een onderscheid heeft willen maken tussen enerzijds aanvragen om verblijfsmachtiging om medische redenen en aanvragen om verblijfsmachtiging die om andere redenen dan medische redenen worden ingediend. De wetgever heeft in dit verband afzonderlijke procedures en afzonderlijke criteria ingesteld. Een aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen dient conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ingediend te worden bij de minister c.q. staatssecretaris of zijn gemachtigde. De Raad acht de motivering van de bestreden beslissing dan ook deugdelijk waar deze stelt: *“Wat betreft de aangehaalde medische elementen, namelijk de psychologische problemen en het trauma van haar zoon I.(...) (zie evaluatieverslag d.d. 20.03.2008 Centrum voor Geestelijke Gezondheidszorg), dient opgemerkt te worden dat de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 duidelijk een onderscheid maakt tussen twee verschillende procedures: aan de ene kant het artikel 9bis dat in België verblijvende personen die menen te beschikken over buitengewone omstandigheden om humanitaire redenen een verblijfsmachtiging kunnen aanvragen bij de burgemeester van de plaats waar zij verblijven, aan de andere kant het artikel 9ter als een unieke procedure voor in België verblijvende personen met een medische aandoening. De hier ingeroepen medische elementen vallen buiten de context van artikel 9bis en derhalve kan in dit verzoek aan deze medische argumenten geen verder gevolg worden gegeven (RVV Arrest nr. 75.380 van 17.02.2012 en RVV Arrest nr. 80.233 van 26.04.2012). Het staat betrokkene steeds vrij een aanvraag op basis van art 9ter in te dienen zoals bepaald in art 7§1 van het KB van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd door het KB van 24.01.2011 (B.S. 28.01.2011): via aangetekend schrijven bij de Sectie 9ter van de Dienst Humanitaire Regularisaties, Dienst Vreemdelingenzaken, Antwerpsesteenweg 59Bte 1000 Brussel.”*

Waar de verzoekende partij betoogt dat zij op het moment van de aanvraag, namelijk 15 september 2011, legaal verblijf had omwille van een ontvankelijk verklaarde aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, wijst de Raad op het feit dat de aanvraag om machtiging moet worden beoordeeld op het moment van het nemen van de beslissing en niet op het moment van het indienen van de aanvraag (RvS 7 mei 2013, nr. 223.428). Op het moment van het nemen van de bestreden beslissing, namelijk 20 februari 2013, was de ontvankelijke aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet al ongegrond verklaard. Uit het administratief dossier blijkt dat deze aanvraag reeds op 14 februari 2013 ongegrond verklaard is. Deze beslissing werd op dezelfde dag als de huidige bestreden beslissing aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht, namelijk op 4 maart 2013. Dit wordt bovendien bevestigd door de verzoekende partijen in hun verzoekschrift.

De Raad stelt vast dat de wetgever in artikel 9bis, § 2, 4° van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk heeft bepaald dat elementen die reeds werden ingeroepen in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet kunnen worden aanvaard als buitengewone omstandigheden. Uit de memorie van toelichting bij de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het

verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (*Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2478/001, 33*), blijkt ook dat het de betrachting van de wetgever was om “[...] *opeenvolgende procedures die door vreemdelingen op verschillende rechtsgronden worden opgestart, om toch maar een verblijfsvergunning te bekomen, op een juridisch verantwoorde wijze te ontmoedigen. Artikel 9 bis, § 2, nieuw voorziet dan ook dat elementen die ingeroepen worden in het kader van artikel 9 bis, nieuw, van de wet, die reeds ingeroepen werden bij andere procedures, niet weerhouden zullen worden.*” Er blijkt derhalve niet dat de verwerende partij in de bestreden beslissing ten onrechte niet is overgegaan tot een inhoudelijke beoordeling van de ingeroepen medische elementen of dat zij hierin ten onrechte – met verwijzing naar de onderscheiden procedures waarin de wetgever heeft voorzien – heeft vastgesteld dat *in casu* de ingeroepen medische elementen niet kunnen worden weerhouden als buitengewone omstandigheid.

Voor het overige weerlegt de verzoekende partij de andere motieven van de bestreden beslissing niet.

De uiteenzetting van de verzoekende partij laat niet toe te concluderen dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de appreciatiebevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Een schending van de materiële motiveringsplicht van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet blijkt derhalve niet. Dit onderdeel van het middel is ongegrond.

2.1.3.2. De verzoekende partij voert de schending aan van artikel 3 van het EVRM. De Raad merkt op dat de Raad van State heeft geoordeeld dat het louter verwijzen naar een aantal (grond)wettelijke en internationaalrechtelijke bepalingen of die enkel citeren, en zich bovendien beperken tot een aantal algemene beschouwingen zonder die op enigerlei wijze te betrekken op de bestreden beslissing, geen ontvankelijk middel uitmaakt (RvS 3 november 1997, 69.314). Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen: ‘*de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden*’ (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972). Het komt de Raad niet toe te raden naar de wijze waarop een rechtsregel geschonden is. De verzoekende partij beperkt zich in het verzoekschrift tot het verwijzen naar de bovengenoemde bepaling. Deze handelwijze voldoet niet aan de voornoemde vereiste dat, om van een middel te spreken, de wijze moet worden omschreven waarop de aangevoerde rechtsregel is geschonden door de bestreden beslissing.

2.1.3.3. De verzoekende partij laat na aan te geven welk beginsel van behoorlijk bestuur ze geschonden acht en de wijze waarop de bestreden beslissing dit beginsel van behoorlijk bestuur schendt. Een middel dat gesteund is op de schending van een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, waaromtrent geen nadere aanduidingen worden verschaft, is onontvankelijk (RvS 16 februari 1999, nr. 78 751). Dit onderdeel van het middel is derhalve onontvankelijk.

Het middel is, zo al ontvankelijk, ongegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden, aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend zestien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. RYCKASEYS